

Comentari de Solitud

• LOCALITZACIÓ

Solitud va ser escrita el 1905 per Caterina Albert, més coneguda pel pseudònim Víctor Català. La novel·la té un rerefons modernista molt important, sent la natura i la subjectivitat un dels seus temes principals.

• DETERMINACIÓ DE LA TEMÀTICA

Podríem calificar com a tema principal d'aquesta novel·la la lluita per l'autorealització de la protagonista, el seu viatge en busca de l'espiritualitat, el subjectivisme i els grans simbolismes que contenen els personatges de la novel·la. La natura també exerceix un paper molt important, representa la vida en la seva totalitat. Aquesta natura està dividida en un bé, el pastor, i un mal, l'Ànima. El Pastor és una gran influència en la Mila, ja que serà la seva guia, aquest li mostrarà el camí cap a la realització. Fins i tot, la Mila arriba a sentir desitjos carnals vers el pastor, però sap que aquest no la voldrà mai com a dona, sinó com a ser espiritual. El pastor l'estimarà molt, l'ajudarà a forjar-se el seu propi destí, que és el sentit que els modernistes donen a la vida. Durant el seu viatge, la Mila avança de la matèria cap a l'esperit, busca el seu destí en la natura i en la gent del seu voltant.

• DETERMINACIÓ DE L'ESTRUCTURA

En l'estructura de la novel·la, no podríem definir gaire bé una introducció, un nus i un desenllaç. Potser el primer i l'últim capítol són els més marcats, però tots els altres són independents entre sí. Això és degut a que Solitud, en principi, va ser escrita per a la revista Joventut on anava apareixent un capítol cada setmana. Víctor Català va passar molta angoixa degut a això. En la novel·la, això sí, es va veient el desenvolupament humà de la Mila i la recerca del seu destí, gràcies al pastor i a les seves rondalles.

• ANÀLISI DEL PUNT DE VISTA NARRATIU

El narrador es refereix als personatges en tercera persona, combinant l'estil directe amb l'indirecte. El subjectivisme és bàsic a tota la novel·la, la realitat és a partir d'emocions i sensacions. La novel·la gira en torn a la

Mila, només sabem els seus pensaments i les seves opinions respecte els altres personatges. Ho sabem tot a partir de les sensacions i pensaments de la Mila, els altres personatges giren entorn d'ella influenciant-la cadascun de manera diferent. La Mila experimenta sensacions de rebuig en uns, de amor i sensibilitat en d'altres . . . per en Matias sent com una mena d'indiferència, cap al final comença a sentir odi però no li té cap por.

• ANÀLISI DE LA FORMA PARTINT DEL TEMA

Durant la novel·la, la forma sempre és en un to popular. Hi ha algunes exclamacions, i sobretot trobem frases fetes populars de la mà del pastor, sempre referents a l'ambient rural, que relacionaríem amb el tema de la natura i el ruralisme. El text està escrit en passat, explica la història de la Mila.

Els verbs que apareixen són propis del temps en que figura l'acció, principis del segle XX, amb presència d'alguns castellanismes posats expressament o justificats, ja sigui perquè són noms propis, cantarelles espanyoles o per la influència de l'Espanya de l'època, com per exemple un moment en que apareixen guàrdies civils que, evidentment, parlen castellà.

Pel que fa als aspectes retòrics, no n'hi ha gaires concretament, però tota la novel·la és una metàfora de la vida. El que sí que hi apareix és abundant descripció de paisatges i personatges, tant externa com internament.

• CONCLUSIÓ

Aquesta novel·la explica la història de la Mila, una noia que arriba a una ermita a l'alta muntanya catalana en companyia del seu marit, i on se'ns expliquen les coses que li passen i les seves emocions i sentiments. Sota de tot això, s'hi amaga un gran ideal modernista, una gran metàfora de la vida on es pot veure l'evolució psicològica de la protagonista, així com les seves concepcions de la natura i els homes, que són les dels modernistes.